

Ще декілька десятиліть тому про хворобу, що йменується ротавірусна інфекція ніхто не знав, а у хворих діагностували гастроентерит. Це захворювання реєструється протягом усього року. Проте, особливістю його, як вірусного гастроентериту, є підйом в осінній період з подальшим наростанням в зимово-весняний час, що не характерно для кишкових інфекцій бактеріальної природи, тому іншою не медичною назвою захворювання є «кишковий грип».

Захворіти ротавірусною інфекцією дуже легко, оскільки вірус широко розповсюджений. Основним джерелом збудника інфекції є хворий на ротавірусний гастроентерит, який становить небезпеку з перших днів і навіть годин розвитку клінічних симптомів. При контакті з хворим інфікування відбувається в 50-65%. Заразитися можна після потрапляння до організму всього навсього 10-100 вірусних частинок. Активно виділяти вірус можуть й візуально здорові діти та дорослі, у яких інфекція перебігає безсимптомно (вірусоносії). Ця хвороба передається від людини до іншої людини через предмети побуту, продукти харчування, а найрозповсюдженішим шляхом є зараження через воду (річкову, криничну або водопровідну). Враховуючи стійкість вірусів в зовнішньому середовищі, не виключається повітряно-пилова передача збудника.

Однак, ротавірус гине під впливом ультрафіолетового опромінення протягом 30 хвилин, кип'ятінні та втрачає інфекційну активність після обробки сильними лугами та кислотами.

Інкубаційний період ротавірусної інфекції складає від 12 годин до 7 діб. Її особливістю є поєднання кишкового та респіраторного синдромів в початковому періоді. Як правило, захворювання починається гостро з підвищення температури до 38-39°C. Хворі відчувають слабкість, млявість, головний біль, відсутність апетиту. З'являється блідість шкірних покривів, болі в животі з локалізацією переважно в верхній його половині та діарея зі змінами кольору випорожнень до сіро-жовтого, проте без патологічних домішок.

Крім того, у більшості захворілих виникають запалення слизової оболонки верхніх дихальних шляхів, почервоніння горла, мигдалин, кон'юнктив, ін'єкція судин склери та з'являються сухуватий кашель, біль та першіння в горлі, нежить. Респіраторні явища при ротавірусній інфекції на відміну від ГРВІ менше виражені, короткочасні і не мають тенденції до наростання.

Важливим заходом профілактики захворювання є вакцинація, яка входить до рекомендованих профілактичних щеплень, затверджених наказом МОЗ України від 11.08.2014 року № 551 «Про удосконалення проведення профілактичних щеплень в Україні». Вакцинацію проводять зареєстрованими в нашій державі вакцинами, відповідно до інструкції з застосування.

Неспецифічна профілактика захворювання полягає в дотриманні елементарних правил особистої гігієни (часто мити руки з милом, обробляти їх антисептичними засобами). Враховуючи, що група ризику включає дітей раннього віку, фізіологічною особливістю яких є пізнання навколишнього світу через рот, потрібно підтримувати належний санітарно-гігієнічний благоустрій житлових приміщень: провітрювати, здійснювати вологе прибирання з застосуванням дезінфекційних засобів. Необхідно, користуватись тільки індивідуальними предметами особистої гігієни. Рекомендується не купувати продукти харчування на стихійних ринках, а вживати лише безпечні в епідемічному відношенні. Не використовувати для миття посуду воду з невідомих джерел. Рекомендується кип'ятити питну воду, оскільки ротавірус швидко гине у воді з температурою понад 100°C.

При появі перших симптомів захворювання, необхідно своєчасно звернутися за допомогою до кваліфікованого спеціаліста та не займатись самолікуванням!